

Opis

Podziel kartkę na tyle części, ile osób jest w grupie. Postaraj się, aby elementy były podobnej wielkości, ale miały jak najbardziej nieregularne kształty – nie powinny jednak przypominać tradycyjnych puzzli. Ważne, aby ze wszystkich elementów dało się stworzyć regularną prostokątną układankę.

Każda uczestnicząca osoba dostaje jeden element puzzli i ozdabia go z obu stron tak, jak podpowiada jej/jemu wyobraźnia – można umieścić na „puzzlu” symbole swoich zainteresowań lub po prostu swoje ulubione kolory itd. Gdy już wszystkie elementy będą gotowe, grupa może ułożyć swoje wyjątkowe puzzle, może też je skleić taśmą. Im bardziej skomplikowane kształty, tym trudniejszy będzie proces łączenia ich w całość.

Po stworzeniu układanki omów ćwiczenie: zwróć uwagę, że każdy puzzle jest inny, wyjątkowy i niezbędny do powstania całości, że gdyby nawet jednego zabrakło to układanka nie byłaby pełna.

Zaznacz, że gdyby kształty były podobne lub regularne, całość nie byłaby tak interesująca, a układanie nie byłoby tak twórczym procesem. Zauważ, że puzzle uzupełniają się, ale nie nachodzą na swoje granice – gdyby jeden puzzle nachodził na inny, całość nie mogłaby powstać. Zaproś grupę do dyskusji na temat tego, o czym dla nich jest to ćwiczenie i jak to ma się do ich wzajemnych relacji?

